

Billighed, hvad der efter de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger ingenlunde er Tilfældet her. Jeg skal i denne Forbindelse, og det er særlig derfor, jeg har bedt om Ordet, tillade mig at anstille en Sammenligning med et andet Forhold, der ligger en Del Aar tilbage i Tiden. Vi havde i en lang Periode, foruden Konsulatafgiften, en Skibsafgift, der i Modsætning til hin ikke alene hvilede paa danske, men paa alle, altsaa ogsaa udenlandske Skibe, men paa den anden Side kun ramte bestuede Skibe og den bestuede Del af dem, saa at det altsaa egentlig mere var en Vare end en Skibsafgift. Under de mange Protester, der, som den sidste ærede Taler omtalte, fra vore større Skibsrederier baade her i København, i Marstal, i Svendborg og paa Fanø og flere andre Steder ere blevne rejste mod Konsulatafgiften, har man været tilbøjelig til at sige: Lad os dog hellere faa Skibsafgiften tilbage. Jeg tænker dog særlig paa den Agitation, der blev rejst i Pressen, og ikke den, der kom fra de søfarende, for de vidste bedre Besked. Uagtet det altsaa ikke var en Afgift, der i samme Grad trykkede vore indenlandske Skibe som Konsulatafgiften, og uagtet den bragte Statskassen en Indtægt af henimod $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret — lad mig tilføje, at over Halvdelen af disse $1\frac{1}{2}$ Million ydedes af udenlandske Skibe —, tog den daværende Regering saa lidt Hensyn til de finansielle Betæneligheder, at den udenvidere hævede den hele Afgift. Ja, den var saa ivrig, for ikke at bruge stærkere Udtryk, for at komme af med disse $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret, at den vilde lade Loven træde i Kraft, før den eneste virkelige Anledning til at ophæve den var kommen, nemlig Frihavns Aabning, og det lykkedes mig kun med stort Besvær her i Tinget at faa vedtaget en Ændring, hvorefter Skibsafgiftens Bortfald først skulde finde Sted, naar Frihavnen var aabnet for Sejladsen, hvorved der dog i den mellemliggende Tid indvandt den lille Bagatel af mellem 4 og 5 Mill. Kr. Sammenligner jeg nu de to Afgifter, der have hvilet paa Skibsfarten, den ophævede Skibsafgift og den nu bestaaende Konsulatafgift, forekommer det mig, at det ikke er nødvendigt fra min Side at drage Konsekvenserne af den Forskel, der er mellem den ubetydelige Sum, som det her drejer sig om, nemlig ca. 170,000 Kr., og de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig, som det da drejede sig om, saa meget mere som jo alle Talere have været enige om, at Konsulatafgiften virker trykkende paa vor Skibsfart, et Er-

hvert, der sikkert ikke har lyse Kaar i Øjeblikket og maaske heller ikke i lang Tid vil faa det. Og naar det endelig i Bemærkningerne indrømmes ogsaa fra Regeringens Side, at Afgiften hviler ubilligt haardt paa Skibsfarten, idet mange andre Interesser ere lige saa stærkt knyttede til vort Konsulatvæsen — der er jo endogsaa Konsulater, der slet ikke ligge ved Havet, men inde i Landet, saa at Skibene ikke have nogen Nytte af dem — forekommer det mig ikke, at jeg med dette for Øje behøver at gøre opmærksom paa den ejendommelige Forskel, der er paa Stillingen den Gang, da der var Tale om at ophæve Skibsafgiften, som dog var en mindre trykkende Afgift og ikke forringede vor Skibsfarts Konkurrencedygtighed, og Forholdet nu. Det har til en vis Grad glædet mig, men dog ogsaa paa den anden Side gjort mig ondt at høre det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtale, at han med stor Glæde vilde stemme for et senere fremkommende Forslag om at stryge hele Konsulatafgiften, men at han for Tiden var fuldstændig tilfreds med Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Jeg ved nu ikke, om han dermed bestemt antydede, at han vilde stemme imod eller dog ikke for et eventuelt Ændringsforslag om Ophævelse af Afgiften; det fremgik ikke ganske tydeligt af hans Udtalelser. Men jeg vilde i høj Grad beklage, hvis det skulde være Tilfældet, og jeg maa standse et Øjeblik ved hans Udtryk „for Tiden“. Senere burde den ubillige, uretfærdige Afgift stryges, men for Tiden vilde han være tilfreds med, hvad der forelaa. Er der nogen Tid, hvor der kunde trænges til ikke at belaste vor nationale Skibsfart med ubillige Byrder, saa turde det vel være den nuværende.

Udenrigsministeren (Deuntzer): Det er dog vistnok under Diskussionen her i dette Ting noget for stærkt betonet, at Skibsfarten ikke har nogen Nytte af Konsulaterne. Det er noget, man ikke kan sige, og det siges heller ikke i Bemærkningerne, der ledsage Lovforslaget. Naar ærede Medlemmer ville lægge Mærke til Udtrykkene, ville de se, at det blot er sagt, at Forholdet ikke er det samme som i ældre Tider, hvor Konsulaterne udelukkende vare til for Skibsfartens Skyld. Endnu drager Skibsfarten i høj Grad Nytte af Konsulatvæsenet. Af den Grund vilde det heller ikke være rigtigt at gøre saaledes, som det forekommer mig, at Tanken var hos det ærede 7de Medlem for 6te